

****

Taky vám na táboře chybělo Zvirátko? No, měla k tomu důvod☺. Hele jaká mi došla nedávno sms. Za celý kmen blahopřeju, přeju zdraví a spoustu pohodových slunečných dnů. Starý Vlk

Zviratko....CC

AHOJ VSICHNI, VČERA VE 21.55 SE NAM NARODILA **TEREZKA**. VAZI 2,9KG A MERI 48CM. CAUKY LUCKA PETRICOVA

26. srpen 2005 08:14:07

****

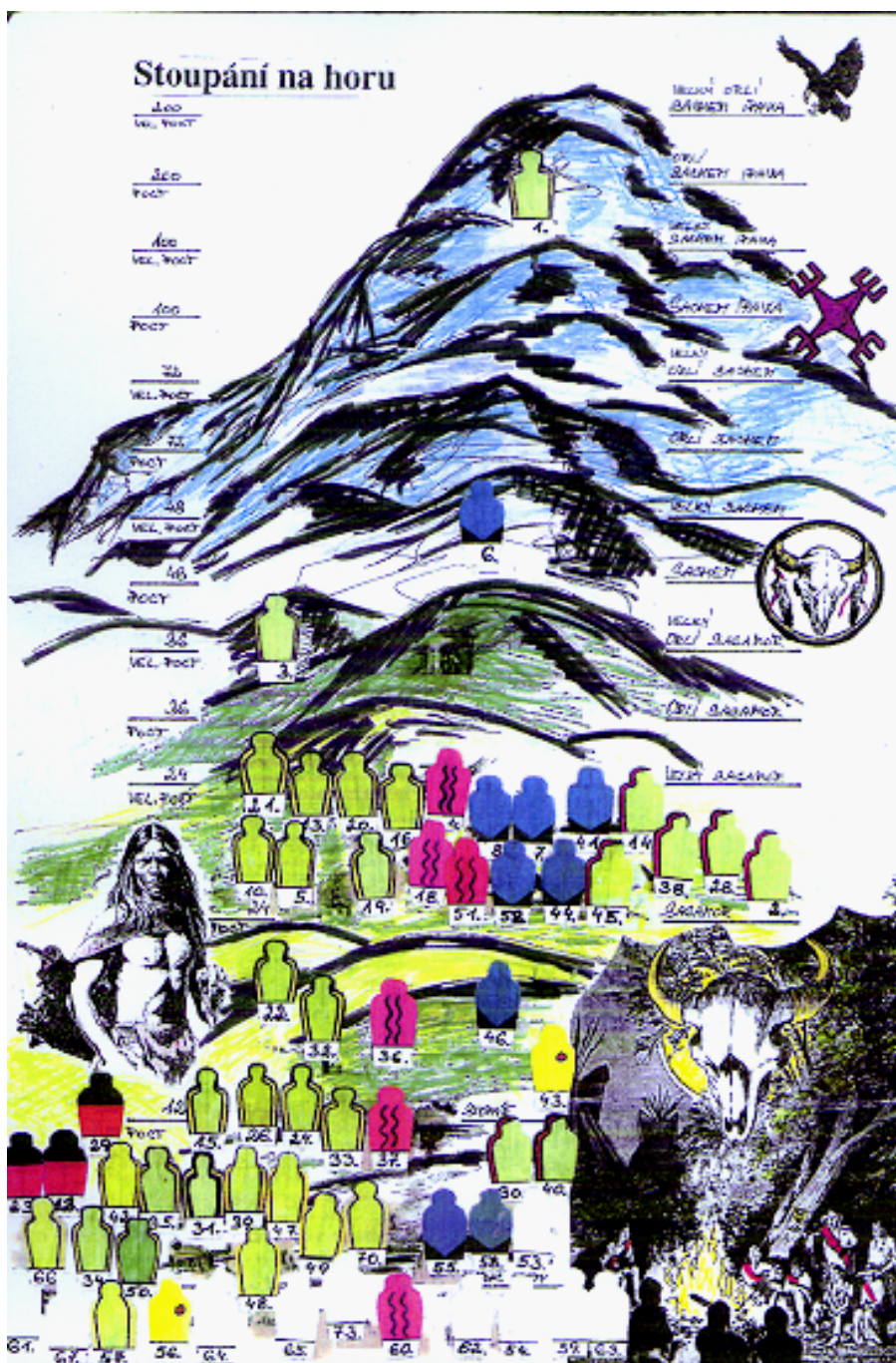
V Jeseníkách byli opět spatřeni Vlci

Medvěd(B)

První týden tábora kmene Vlků byl ve znamení velkého vandru po Jeseníkách.

Po zbudování tábořiště v údolí Višňového potoka u Kořence vyrazilo 10 dětí a 8 dospělých na putovní část tábora. V neděli odpoledne jsme se vydali přespat k Hornímu Štěpánovu a odtud jsme ráno v 5 hodin dělnickým autobusem vyjeli vstříc našemu dobrodružství.

Po mezipřistání v Prostějově jsme v půl 10 vystoupili v Ramzové a vandr mohl začít. První kroky nás zavedly na začátek hřebeny pohoří Kralického Sněžníku na horskou chatu Paprsek. Odtud po krátkém odpočinku jsme vyrazily ke Kladskému sedlu. První bivak jsme pak rozbalili v lese v jeho blízkosti. Krátká přeháňka prověřila funkčnost našich přístřešků, takže po uvaření a zkonsumování večere to u ohniště vypadalo jak na

Starém Bělidle. Spacáky, svetry, mikiny a ostatní svršky jsou usušeny, celtové přístřešky přebudovány do odpovídající podoby a všichni usínají po prvním dnu putování. Zde nutno podotknout, že varování vládce hor Praděda jsme všichni vzali vážně a po celou dobu výpravy již do našich příbytků více nenapršelo.

Ráno některé z nás probudilo štěkání srnců, ostatní pak budíček. Bágly jsou opět zabaleny snídaně dojedena a po povelu: „Do sedel.“ vyrazíme dále. Mimochodem na tento tradiční vlčí povel byla většina dětí po pár dnech alergická a některé z nich při jeho vyslovení dostávaly i kopřivku. O to rychleji ale vstávaly. Po hodině chůze dochází k historickému okamžiku. Poprvé v tomto století expedice kmene Vlků i s dětmi překračuje hranice České republiky. A cesta i na polské straně Jeseníků se stále zvedá do kopce. Po chvilce následuje odpočinek u pramene, který vyvěrá do uměle zhotovené tůně. Ranní koupel všech vandrovníků tak proběhne ve 2 stupně „teplé“ vodě. Osvěžení koupelí ještě chvíli obíráme borůvky a po chvíli již opět putujeme k cíli dnešního dne. Tábor budujeme asi 2 km od Medvědí jeskyně, jejíž prohlídku máme naplánovanou na zítřek. Po pozdním obědě a zároveň brzké večeři, někteří z nás vyrážejí sbírat houby, jiným zdravotník flastruje nohy, ruce a jiné části těla, taktéž vyndává klíšťata. Jedna zajímavost ze statistiky zdravotníka, za dobu našeho putování spotřeboval 8,5 m rychloobvazu. Večer se pak všichni sejdeme u ohně, kde smažíme nasbírané houby a vaříme karamel. Právě v této chvíli by se nezavščenému pozorovateli naskytl obrázek, jak skupinka feťáků vaří sobě hromadně „perník“. U ohně totiž sedí skupinka dětí, které na lžici nad ohněm rozpouští cukr. Po chvíli náš dýchánek ukončíme, ještě si projdeme na mapě zítřejší část cesty a pak již se lesem nese pouze oddychování znavených poutníků.

V 8.30 hodin, když máme za sebou obligátní ranní činnost tzn. hygienu, snídání, balení a úklid tábořiště vyrazíme směrem k jeskyni. Vstupenky máme předem rezervované na 10.30 hodin a tak se ještě občerstvíme a osvěžíme u zřídla, které tryská pomocí trubek z hlubin země. Po cestě ještě míjíme dva lomy na mramor a před desátou hodinou dorážíme k jeskyni. Zde si vyzvedneme zamluvené vstupenky a prohlédneme si expozici v předsáli jeskyně. A pak již s průvodcem odcházíme na prohlídku jeskyně.

Medvědí jeskyně je největší polská jeskyně a i největší jeskyně na území Sudet. V současné době je zde ve třech patrech prozkoumáno 3 km chodeb, z nichž 700 m je přístupno veřejnosti. Jeskyně byla objevena v 60-tých letech při odstřelu v nedalekém mramorovém lomu. Z paleontologického hlediska je významná hlavně nálezem kosterních pozůstatků pravěkých zvířat. Bylo zde nalezeno 13 500 koster 50 druhů zvířat, hlavně jeskynních medvědů, odtud i název jeskyně. Z dalších zvířat pak lze jmenovat lvy, hyeny, vlky, lišky a další. Kosterní pozůstatky jsou zčásti vystaveny v předsáli a z části se nacházejí v prostoru jeskyně, kde byly nalezeny. Jeskyně má i bohatou krápníkovou výzdobu a nacházejí se zde i jezírka s průzračnou vodou. Po hodině prohlídky opět vycházíme na povrch.

Doplňujeme zásoby vody a vyrazíme opět do kopců. Dalším cílem je 7 km vzdálený vrchol Kralického Sněžníku ležícího ve výšce 1423 m. Po dvou hodinách strastiplné cesty dorážíme na vrchol. Dnes je jasno, a tak se před námi rozprostírá nádherný výhled do širokého okolí. Ještě sníme každý tatranku - energii sbalenou na cesty a po krátké

Vůbec se ale nenuďme. Děláme výzkum Benešova (našli jsme minigolfově hřiště!), malujeme domy a hraje kostky u kofoly v hospodě.

Stoupání na horu v kmenu Vlků k 1. září 2005

1	Starý vlk	JH	V. Sach. Ip.	41	Skypy	B	Sagamor
2	Bary	SG	Sagamor	42	Klára V.	JH	hledač cesty
3	Pipě	JH	Orl. Sag				
4	Maješ	O	Sagamor	44	Adam M.	B	Stopař
5	Toto gleška	JH	Sagamor	45	Broněk P.	SG	Sagamor
6	Medvěd	B	Sachem	46	Golden	B	Stopař
7	Laďa	B	Sagamor	47	Veronika Š.	JH	hledač cesty
8	Pavel V.	B	Sagamor	48	Vanessa Š.	JH	hledač cesty
				49	Jakub Š.	JH	hledač cesty
				50	Pernik	JH	hledač cesty
10	Bára	JH	Sagamor	51	Imušunka zi	O	Sagamor
				52	Peky	B	Sagamor
12	Zvírátko	ČČ	hledač cesty	53	Psáky		hledač cesty
13	Borůvka	JH	Sagamor	54	Pavel H.		hledač cesty
14	Pavel S.	SG	Sagamor	55	Lukáš F.	B	hledač cesty
15	Ivawin	JH	hledač cesty	56	Marek H.	stráž	hledač cesty
16	Honza R.	JH	Sagamor	57	Ilona M.	JH	hledač cesty
17	Danuška	O	hledač cesty	58	Dominik P.	B	hledač cesty
18	Nancy	O	Sagamor	59	Dalibor D.		hledač cesty
19	Martin V.	JH	Sagamor	60	Mirek P.	O	hledač cesty
20	Plivník	JH	Sagamor	61	Seveřanka		hledač cesty
21	Tři Drápký	JH	Sagamor	62	Micha T.		hledač cesty
22	Ičinkši	JH	Stopař	63	Marek T.		hledač cesty
23	Zdeněk P.	ČČ	hledač cesty	64	Petr C.		hledač cesty
24	Jakub V.	JH	hledač cesty	65	Radek M.		hledač cesty
				66	Martina T.	JH	hledač cesty
26	Sluničko	JH	hledač cesty	67	Eva H.		hledač cesty
					~~STĚPÁN~~		
28	Trt'a	SG	Sagamor				
29	Jožka Š.	ČČ	hledač cesty	70	Jitka Š.	JH	hledač cesty
30	Radek D.	SG	hledač cesty				
31	Janička O	JH	hledač cesty				
32	Lůča	O	Stopař				
33	Lýda	JH	hledač cesty				
34	Blondák	JH	hledač cesty				
35	Beta	JH	hledač cesty				
36	Terozka	O	Stopař				
37	Máky	stráž	hledač cesty				
38	Saša H.	SG	Sagamor				
39	Lukáš K.	JH	hledač cesty				
40	Monika M.	SG	hledač cesty				

Letní výprava jelenohorských Vlků

24./27.8.2005

Ilča(JH)

Sešli jsme se na hlavním nádraží ve středu ráno v osm hodin. Bylo nás ale málo. Jen já, Lůča, Áda a Vlk. Z nádraží jedem do Adamova. Odtud se vydáváme na Nový hrad, kam nás vedu po zelené značce já. Na Novém hradě si skládáme batohy k hradní krčmě a celý hrad si sami procházíme. Zastavujeme se ve věži, u děl na hradbách i ve zbrojnici.

Nakonec jsme šli do mučírny kde jsem se stala obětí. Ostatní mě totiž napnuli na skřípec a utahovali a utahovali a .....

Potom co je to přestalo bavit jsme šli do čajovny na čaj. Ten pijeme na lavicích u krbu při dopisování deníků. Po čaji se vydáváme na Čertův hrádek. Tam jsme měli odpočinek a potom jsme šli do Blanska a od tam svištíme do Sloupu. Tady přebírá vedení Lůča. Hned jsme zahli do první hospody co byla při cestě. Tam jsme si dali smažák s hranolkama. Pak jdeme podél říčky Luhy na tábořiště T.O. Trilobit. Pochod trvá až do soumraku. Pak se

ubytováváme u ohniště Jany a Nancy. Pak vyrábíme večeri a jdeme do spacáků kecat.

Ve čtvrtek ráno jsme mohli spát dlouho jak kdo chtěl. Pak máme ranní píseň, snídani a po ní karamel ☺. Po karamelu se vydáváme na cestu do Oborského Dvoru, kam nás vede Adéla. Dál jdeme do Skelné Huti a na Suchý do hospody. Tady zastavujem. Pijem kofolu a dokupujeme v obchodě vedle zásoby jídla. Pak se svezeme do Benešova odkud spěcháme do údolí Višňového potoka kam nás vede Lůča. Stavíme přístřešek (Kary za zubříkových celt – poznámka redakce) na Starém tábořišti, děláme oheň, Vlk vaří. Pak byla teplá večere a zase jsme kecali ve spacácích. Pohoda.

V pátek ráno sem musela dělat s Adélou snídani. Pak byla ranní píseň, jako vždy rozcvička, hygiena a snídane. Prostě jak na táboře. Dopisujeme si deníky, hrajem kostky, stavíme stan na jiném místě a procházíme okolí. Taky vaříme oběd.... Kuřecí prsa na zelenině s rýží. Po obědě se vydáváme na Kořenec k panu Korčákovi a potom

nás Vlk vedl k větrnému mlýnu, který jsme si museli namalovat. Pak jdeme přes tábořiště do Okrouhlé k Natovi do hospody kam jsme se všichni těšili. Tady si dáváme kuřecí stehna na grilu. Nam. Nam. Pak se potmě vracíme do tábora a jdeme spát.

Sobota. Stáváme pozdě, balíme, zpíváme r.p., cvičíme, snídáme, sekáme bodláky a jdeme do Okrouhlé na jediný dnešní autobus. Ten dojel o sedm minut později a v Benešově nám

další autobus ujel před nosem. Další autobus jede až v 17:30 a do Brna se tak přes Blansko dostanem až v devatenáct hodin. zastávce u pramene řeky Moravy klesáme

opět do údolí. Cesta se prudce svažuje kolem vznikající řeky Moravy a po 8 km dorazíme na místo dalšího noclehu. Činnost na místě táboření probíhá již zcela automaticky: stavba přístřešků, zbudování ohniště, příprava a uvaření večere (dnes byli boloňské špagety a houbová polévka, navrch pak miska nasbíraných borůvek) a nezbytné hygieně, hodnotíme dnešní etapu putování a shodujeme se, že 18 km s převýšením 650 m dalo všem zabrat. Proto také brzo uléháme a okamžitě usínáme spánkem spravedlivých.

Dnes 4.den putování je odpočinkový, čeká nás 14 km do města Králíky. Cestou do údolí ještě v Horní Moravě částečně v místním obchodě doplníme zásoby, děti se nappou svými oblíbenými nanuky a vyrazíme na cestu k městu. Přestože jdeme stále lesem, je vedro k zalknutí. V půli cesty na chvíli vcházíme na pastviny a v jednom místě musíme překonat cestu průchodem v ohradě mezi pasoucím se dobytkem, který v klidu odpočívá ve stínu kolny. Po otevření průchodu se však stádo rozhodne podívat na nezvané návštěvníky a v počtu zhruba 100 ks se nám vydá v ústrety. Chvilí zděšeně pozorujeme zda mezi nimi nejsou býci, dokonce padne návrh obětovat dítě oblečené v červené mikině ve prospěch celku, ale poté co se nás stádo nabažilo a odchází se pást, krize je zažehnána, a mi v klidu projdeme průchodem. Cesta již opět vede lesem a po další hodině dorazíme na okraj města Králíky. První kroky vedou na místní koupaliště a poté co smyjeme pot a špinu vyrážíme na prohlídku města a doplnění zbytku zásob. Den ve městě zakončujeme večeri v místní restauraci. Po večeri se odkutálíme za město do lesa, kde po zbudování přístřešků záhy usínáme.

Další ráno, protože dnes má být velké horko vstáváme již v půl šesté a v půl sedmé jsme již na další cestě. Opouštíme masív Kralického Sněžníku a míříme do Orlických hor, konkrétně na bývalou hraniční dělostřeleckou pevnost Bouda. Před desátou hodinou dorážíme k Boudě a s další výpravou se vydáváme na prohlídku pevnosti. Nejteplejší část tropického dne, teď je zhruba 35 stupňů ve stínu, tak strávíme v podzemí při teplotě 8 stupňů. Prohlídka trvá 2 a půl hodiny a člověk si při ní uvědomí jak mohutné dílo bylo vykonáno převážně za pomoci lidské síly při budování pohraničního systému obrany státu.

Dělostřelecká pevnost Bouda byla vybudována na strategickém místě v sedle mezi Orlickými horami a Kralickým Sněžníkem, díky dalekému výhledu do údolí bránila velký akční rádius směrem do Polska a částečně i do Německa. Patřila k pěti největším základním pevnostem v obranném systému a tomu odpovídalo i její vybavení. Po vstupu, který umožňoval vjezd nákladních aut se zásobováním a byl před útočníky

hermeticky uzavřen postupně dvěma železobetonovými bloky, začíná úzkokolejná trať. Ta prochází celou hlavní částí pevnosti v délce zhruba 700 m a měla za úkol zásobovat pevnost veškerým potřebným materiálem, hlavně pak municí. Trať tvořila páteř opevnění a po jejích bocích byli místnosti, které sloužily jako sklady, strojozny ventilacího a energetického systému, ubytovny a sociální zařízení až pro 350 obránců pevnosti, zdravotnické zařízení a dalších nezbytné součásti potřebné k zajištění chodu celého komplexu. Trať končí těsně před dělostřeleckými sruby. K pevnosti patří 3 jsou spojeny s pevností chodbou, ve které se materiál dopravoval vozíky s gumovými koly, a do jejich nadzemní části vedli výtahy. Ty však již jsou odstraněny, proto při výstupu zdoláváme nahoru a dolů stovky schodů. Postupně si prohlížíme 2 ze srubů zevnitř. Hlavní součástí jsou otočné pancéřové zvony, ze kterých měla být vedena hlavní palba za pomoci děla. Jedno dělo je vystaveno v podzemních prostorách a před vstupem do pevnosti je vystaven pancéřový zvon. Tato část pevnosti totiž nebyla vzhledem k událostem v roce 1938 nikdy dokončena. Další vybavení srubů skládající se z jednotlivých střílen pro těžké kulometry a pěchotní zbraně, ubikace a sociálního zařízení pro posádku a skladů již byla plně funkční. Třetí sруб si již prohlížíme pouze zvenku, protože vchod do jeho prostoru zevnitř byl při detonačních zkouškách, které prováděla za 2.světové války německá vojska , částečně zavalen. Poté si z venku prohlédneme i zbylé dva sruby, a protože je i jasná obloha, a tudíž daleký výhled do okolí, prohlížíme i údolí a jeho okolí, které měla pevnost bránit. Třetím srubem vejdem znovu do podzemí a po chvíli chůze se vracíme opět ke vchodu a opouštíme pevnost. Venku dáme ještě svačinu, doplníme flašky pitnou vodou a vydáváme se hledat místo pro poslední nocleh. Cesta teď vede po naučné stezce „Betonová cesta“ a je lemovaná betonovými pěchotními sruby. Tyto sruby zajišťovaly obranu území mezi dělostřeleckými pevnostmi. Ty byly situovány na dohled od sebe a jejich palebné sektory se navzájem překrývaly. Ale to již přicházíme na dohled k Mladkovu, cíli našeho putování, a proto v lese těsně vedle louky budujeme svoje poslední tábořiště. Na lesní cestě pak vyhloubíme ohniště a začínáme vařit večeři. Dnes máme francouzskou polévku a čoučkou s párkem. Po večeři uvaříme obvyklý čaj a zlikvidujeme ohniště. Celý týden se již pohybujeme v chráněné krajinné oblasti, proto se co nejvíce snažíme zahladit stopy po našem pobytu na jednotlivých tábořištích a neobtěžovat naše okolí. Nutno říci, že se nám to podařilo dokonale. Za celou dobu našeho putování se nevyskytli žádné problémy s ochranáři, lesníky a místním obyvatelstvem a to při počtu 18 lidí, pohybujících se ve volné přírodě je úspěch. Jediným kontaktem se státní správou byl můj rozhovor s policistou pohraniční policie v blízkosti hranic s Polskem, kterému jsem v krátkosti vysvětlil trasu našeho putování, chvíli jsme si popovídali o místech, která chceme navštívit a poté nám všem popřál šťastnou cestu. Na své Jawě 350 pak odjel provádět výkon své další služby. To tedy bylo jen na okraj. Ohniště je tedy zahlazeno, a protože je ještě brzo na spánek někteří z nás se vydávají prozkoumat blízké okolí. Brzy narážíme na tok Tiché Orlice a tak zorganizujeme opět velkou očistu dětí. Ty si již na ledovou vodu zvykly, proto už ani neprotestují. Relativně čisté děti uléhají do svých přístřešků, po sdělení všech

dnešních dojmů a po probrání témat z časopisů Bravo a Dívka, usínají. Dospělí ještě chvíli proberou program na další den a odchází také spát.

Ráno vstáváme v 7 hodin, sbalíme věci a po půl hodině vyrážíme na vlak do Mladkova. Cestou se ještě stavujeme u radioaktivního „Pramene knížete Rostislava“, kde doplníme zásoby pitné vody. Někteří jedinci sice měli obavy, že budou svítit, ale žízeň je žízeň. Na vlakovou zastávku v Mladkově přicházíme hodinu před odjezdem , takže se ještě stihneme v klidu nasnídat. Pak již nás čeká zpáteční cesta vlakem přes Letohrad, Českou Třebovou, Skalici nad Svitavou a Boskovice do Okrouhlé. Cestou za čerstva hodnotíme výpravu a spolu s dětmi se shodujeme, že se povedla.

Na tábořišti nás již očekává Vlk s obědem. Já po obědě jdu vařit gulášek k večeři a ostatní připravují vše potřebné na večerní sněm. Ale o tom a o dalším týdnu na táboře již vám bude vyprávět někdo jiný. Na konec svého článku vám ještě pro úplnost vyjmenuji účastníky naší expedice. Já tedy Medvěd jsem byl vůdcem, někdy i hledačem správné cesty, taktéž jedním z kuchařů, dalším byl náčelník kmene Pavel Sláma. Ten také společně se svou ženou Monikou, která byla na výpravě hospodářem, vzadu popoháněli loudající se a zaběhnuté zbytky stáda. Vyndávání klíšťat a jiné zdravotnické úkony měl na starosti Pavel z Brodu. Společně se Skypym, taktéž z Brodu byli dalšími kuchaři . Skypi nás pak navíc, coby lesák, zasněcoval do tajů lesních samot. Míra a Verča z Ostrůvku byli pomocné síly v polní kuchyni a mnohému me prý přiučili. Verča navíc coby písmák obrazem i písmem dokumentovala celou výpravu. Vlád'a z Brodu pak dělal od všeho kousek a pomáhal, kde bylo třeba. Tím jsem dokončil výčet dospělé populace a přecházím k našim nezapomenutelným dětem. Bloňdák a Beta z Jelení hory celou cestu diskutovali o vědeckých problémech , témata jejich debat radši nebudu rozvádět. Mimo to se asi chystali zapálit národní park, protože hned na začátku naší cesty jim Pavel S. zabavil 2 hrsti krabiček sirek a zapalovačů. Nováček Prcek a Golden z Brodu zase nechyběli u žádné průzkumné akce a byli to vlastně oni kteří vymysleli již zmiňované vaření karamelu. Lukáš (rovněž z Brodu) byl z kluků nejmíň nápadný, ale své si odvedl také a podílel se i na udržování tempa a dobré nálady. Ve finále ho však zradily boty a s puchýři na nohou se poslední 2 dny trochu trápil. Holčiček bylo také pět. Lůča, Lída, Verča, Wanda a Ilča patří k rodu Jelenohorských. O jejich tématických okruzích diskusí jsem se již okrajově zmínil. Diskutovaly však většinou jen ve chvílích odpočinku, protože při překonávání výškových metrů většinou umíraly a při chůzi z kopců a po rovině pak regenerovaly své síly. V případě zastávky u obchodu pak zkonsumovaly tyto výtečnice neuvěřitelné množství ledňáků, oplatek, želatinových bonbonů a jiných záhadných pochutin. Ale jinak stejně tak jako kluci vždy při příchodu i odchodu na a z tábořiště bez říkání přiložily ruce k dílu a zasloužily se tak o bezproblémový vývoj celé expedice.

A to je vše co jsem Vám chtěl vyprávět o jednom úspěšném vlčím vandru. A kam pojedeme příští rok ? Již jsem si koupil turistickou mapu Orlických hor a tak budeme pokračovat tam kde jsme letos skončili. **Letošní tábor byl tak bohatý na zážitky, že ještě v příštích dvou číslech se k zážitkům a novinkám z letošní expedice vrátíme.**